

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 2613-11-18 מדינת ישראל נ' קיעאן ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לפני כבוד השופטת יעל ייטב

המבקשת מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ערן סירוטה, פמד"א

נגד

המשיבים

1. אחמד קיעאן
2. מדחת קיעאן
ע"י ב"כ עוה"ד יוסי ברוך ורוני ענבר

החלטה

מבוא

1. בקשת המשיבים להורות על השבת כספים שעוקלו ונתפסו בהתאם לפסק הדין שניתן בהסכמה בתיק זה.
2. על פי הוראותיו של פסק הדין מיום 19.5.19, היה על המבקש, פקיד שומה באר שבע (להלן- "פקיד השומה"), להחזיר לידי המשיבים, סכום של 650,000 ₪, מתוך סכום של 1,858,000 ₪ שעוקל ונתפס על ידו מכוח סעיף 194 בפקודת מס הכנסה [נוסח משולב], התשכ"א-1961 (להלן- "הפקודה").
3. חרף ההסכמה בין הצדדים, אשר קיבלה כאמור תוקף של פסק דין, החזיר פקיד השומה לידי המשיב רק את חלקו של הסכום, בסך של 256,052 ₪, בעקבות עיקול שהוטל על הכספים בסכום של 407,036 ₪. העיקול הוטל בהחלטת בית משפט השלום בבאר שבע, לבקשת מנהל מס ערך מוסף באר שבע (להלן- "המנהל"), אשר הוגשה על פי סעיף 112א(ב) בחוק מס ערך מוסף התשל"ו-1975 (להלן- "חוק מס ערך מוסף"), במעמד צד אחד (להלן- "העיקול").
4. הבקשה לביטול העיקול נדונה לפני בית משפט השלום בבאר שבע, והדיון שבפני מתמקד בשאלה האם ככל שהעיקול לא יבוטל על ידי בית משפט השלום (או הערכאה המוסמכת לדון בערעור), מוטל על פקיד השומה לציית לעיקול, או שעליו להחזיר לידי המשיבים את מלוא הסכום שעליו הוסכם בהסכם שקיבל תוקף של פסק דין.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 18-11-2613 מדינת ישראל נ' קיעאן ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

רקע והליכים

- 1
- 2
- 3 5. ביום 1.11.18 הגיש פקיד השומה במעמד צד אחד, בקשה לפי סעיף 194 בפקודה, למתן
- 4 צו עיקול ותפיסה של 1,858,000 ₪ מכספי המשיבים, אב ובנו, בני שבט קוואעין,
- 5 המתגוררים בפזורת חליל פרוד, והמוחזקים בידי משטרת ישראל. הצווים התבקשו
- 6 לשם הבטחת חובות מס בגין השנים 2013-2017: בסך 1,198,472 ₪ של משיב 1;
- 7 ובסך 1,139,368 ₪ של משיב 2.
- 8 6. בבקשה פורט כי במסגרת פעילות משטרתית בוצע ביום 28.6.18 חיפוש בביתם של
- 9 המשיבים, בעקבות חשד לעבירות החזקת אמל"ח, הלבנת הון ועבירות מס. בביתו של
- 10 משיב 2 נמצא כסף מזומן בסך 1,858,000 ₪. מרבית הסכום (1,798,000 ₪) נמצא
- 11 בתוך כספת, בעוד שסכום של 60,000 ₪ נמצא בשידה ליד המיטה.
- 12 7. עוד פורט בבקשה כי משיב 1 טען שהכסף שייך לו, והצביע על ארבעה מקורות
- 13 מרכזיים לכספים, מבלי שהציג אסמכתאות לטענותיו: הראשון, המשפחה המורחבת
- 14 מפקידה בידיו את הכסף למשמורת; השני, סכום של 1.1 מיליון ₪ שקיבל כפיצוי על
- 15 פי פסק דין, בעקבות מות בנו שנפטר לאחר שטיפס על עמוד חשמל; השלישי, ירושה
- 16 מאביו בסך 400,000 ₪; והרביעי, ירושה מגיסו בסך של 480,000 ₪. משיב 2 אף הוא
- 17 טען שהוא משמש קופאי של המשפחה, וכי חלק מהכסף הוא פיצוי בגין מות אחיו.
- 18 8. בבקשה שהגיש פקיד השומה פורט כי המשיבים הודו בגידול כבשים ובמכירתם, וכי
- 19 מעולם לא דיווחו לרשות המיסים על הכנסותיהם. על יסוד טענותיו של משיב 1 בדבר
- 20 מכירת כבשים, ובהתאם לנתונים שהתקבלו מהיחידה המרכזית לאכיפה וחקירות
- 21 במשרד החקלאות, נקבעה למשיב 1 שומה על הכנסותיו. למשיב 2 נקבעה שומה
- 22 חלופית, המבוססת על הפרשי הון, על יסוד סכום הכסף שהתגלה בביתו.
- 23 9. ביום 1.11.18 ניתן הצו המבוקש על פי סעיף 194 בפקודה, במעמד צד אחד.
- 24 10. כחצי שנה לאחר הטלת העיקול, ביום 15.4.19, הגישו המשיבים לבית המשפט בקשה
- 25 לביטול העיקול ולהשבת הכספים. בין היתר טענו המשיבים בבקשתם כי סכום המס
- 26 על פי השומה אינו עולה על 1,198,472 ₪, בעוד שבאמצעות העיקול נתפס סכום עודף,
- 27 גבוה יותר, בסך של 1,858,000 ₪. בבקשתם פירטו המשיבים את הליכי השומה
- 28 המתנהלים מאז העיקול, ומנן את הבקשות שהגישו לפקיד השומה לשם זירוז הטיפול
- 29 בעניינם, בשל הנזקים הנגרמים להם. בבקשה פורט כי הכסף שנתפס הוא כספי בני

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 18-11-2613 מדינת ישראל נ' קיעאן ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

השבט כולו, המשמש את כולם, ועל כן תפיסת הכסף פוגעת פגיעה אנושה ביכולתם של בני השבט להתקיים.

11. במהלך הדיון שהתקיים לפני ביום 19.5.19, בבקשה לביטול העיקול ולהחזר הסכום שנתפס, הגיעו הצדדים להסכמה. בהתאם להסכמתם של הצדדים, יועבר הסכום שנתפס על ידי משטרת ישראל לידי פקיד השומה, בתוך לא יאוחר מ-14 ימים, ובתוך 7 ימים לאחר מכן יעביר פקיד השומה לידי המשיב סכום של 650,000 ₪, בעוד שיתרת הסכום תיוותר בידי פקיד השומה עד סיום ההליך השומתי. להסכמה האמורה ניתן כאמור תוקף של פסק דין.

הבקשה וטענות הצדדים

12. ביום 6.6.19 הגישו המשיבים בקשה דחופה להורות על השבת הסכום בהתאם לפסק הדין, היא הבקשה שלפני. בבקשה פורט כי על פקיד השומה להשיב את הסכום לא יאוחר מיום 10.6.19, ואולם פקיד השומה פעל בחוסר תום לב, וביום 6.6.19, סמוך למתן פסק הדין, מסר לידי משיב 1, באמצעות המנהל, דרישת תשלום לפי סעיף 112א(ב) בחוק מס ערך מוסף. במקביל זומן משיב 1 לחקירה במשרד מס ערך מוסף, במהלך צום הרמאדן, וזאת במטרתה ליצור עילה לנקיטת הליכי גבייה מהירה, ובכך לסכל את חובת פקיד השומה להשיב את הכספים בהתאם לפסק הדין. עוד נטען בבקשה כי ממצאי מס ערך מוסף נסמכים על ממצאי שומת מס הכנסה, אשר היו ידועים לרשות המיסים עוד ביום 28.10.18, עת הוצאו שומות מס הכנסה.

13. פקיד השומה טען מנגד כי במועד הדיון שהתקיים לפני ביום 19.5.19, טרם הוצאה שומה עפ"י חוק מס ערך מוסף, וטרם הוגשה בקשה לעיקול הכספים המופקדים בידי משטרת ישראל מטעם המנהל. זאת ועוד, לפקיד השומה לא היה ידוע כי המנהל יבקש להטיל עיקול על הכספים אשר על החזרתם סוכם בדיון שהתקיים לפני. נטען כי אין בהסכמת פקיד השומה להחזרת הכספים למשיב 1 כדי למנוע הליכים עתידיים, לרבות הוצאות שומות עתידיות, או עיקול הכסף בשל חוב אחר. בהתאם לחוק **לתיקון דיני מיסים (חילופי ידיעות בין רשויות המס)**, תשכ"ז-1967, רשאיות רשויות המס למסור ידיעות לרשויות מס אחרות. למעט העברת מידע הנעשית בין רשויות המס אין רשות אחרת מעורבת בהוצאת שומה ע"י רשות אחרת, ושומות המע"מ הוצאו ע"י המנהל ולא על ידי פקיד השומה.

14. לטענת פקיד השומה, רק ביום 3.6.19 הוציא סגן הממונה על מע"מ באר שבע למשיב 1 שומת עסקאות והודעה לעוסק בגין אי ניהול ספקים כדין, בשנים 2014-2017. ביום

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 2613-11-18 מדינת ישראל נ' קיעאן ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 6.6.19 הורה בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופטת נעם חת מקוב) על מתן צו
- 2 עיקול לפי סעיף 112א בחוק מס ערך מוסף, על סך 407,036 ₪ במסגרת תא 15624-
- 3 06-19 מדינת ישראל נ' אחמד קיעאן. בעקבות מתן צו העיקול פנה המנהל לפקיד
- 4 השומה והמציא את ההחלטה לפיה סך של 407,036 ₪ מעוקל לטובתו. פקיד השומה
- 5 פעל בהתאם לצו העיקול כך שרק הסכום שלגביו לא הוטל עיקול, בסך של **256,052**
- 6 ₪, הועבר למשיב 1, ביום 27.6.19, באמצעות העברה לחשבוננו. (פקיד השומה הוסיף
- 7 כי משטרת ישראל עודכנה בדבר פסק הדין שניתן בתיק זה עוד באותו יום, ואולם
- 8 הכסף הועבר לידי פקיד השומה רק בתאריך 2.6.19, ללא פרטי משיב 1, והדבר גרם
- 9 לעיכוב באיתור ההפקדה).
- 10 15. ביום 8.7.19 התקיים לפניי דיון בבקשה, ולצדדים ניתנה האפשרות להגיש השלמת
- 11 טיעון.
- 12 16. פקיד השומה טען בהשלמת הטיעון שהגיש לחוסר סמכות עניינית לדון ולהכריע ביחס
- 13 לעיקול שהטיל ביום 6.6.19 בית משפט השלום בבאר שבע. כמו כן נטען לחוסר תום
- 14 לב מצדו של משיב 1, אשר בחר לנהל הליכים מקבילים שמשמעותם זהה, הן בבית
- 15 משפט השלום, והן בבית משפט זה. פקיד השומה הדגיש כי במהלך הדיון שהתקיים
- 16 לפני לא ידעו פקיד השומה או הפרקליטות על כוונתו של המנהל להוציא למשיב 1 תוך
- 17 זמן קצר, ולבקש את עיקול הכספים. נטען כי המנהל אינו מנוע מלהוציא שומה
- 18 ולהטיל עיקול בשל ההסכמה שאליה הגיע פקיד השומה עם אותו נישום, וכי לא נוצר
- 19 השתק עילה או השתק פלוגתא, המונעים הוצאת שומה והטלת עיקול לפי סעיף 112א
- 20 לחוק מס ערך מוסף, שכן כל רשות מס וכל שנת מס עומדים בפני עצמם. העובדה כי
- 21 פקיד השומה הגיע להסכמות עם המשיב 1, אינה מונעת אפוא מהמנהל לנסות לגבות
- 22 את חובו של המשיב כלפיו. פקיד השומה הדגיש את חומרת העבירות המיוחסות
- 23 למשיב 1, את החזקת הסכום של 1,850,000 ₪ במזומן בביתו, ואת ביצוע העסקאות
- 24 ללא תשלום מס.
- 25 17. המשיבים טענו בתשובה כי לבית משפט זה הסמכות העניינית להורות על קיום פסק
- 26 הדין, שניתן לפני מתן צו עיקול, וכי פסק הדין של בית משפט זה גובר על צו העיקול
- 27 שניתן בכלליות לגבי כספים המצויים בידי מס הכנסה ובידי משטרת העיריות.
- 28 המשיבים הוסיפו כי יש לראות בנסיבות ענייננו משום סיכול ביצוע פסק דין על ידי
- 29 בעל דין. המשיבים הוסיפו וטענו לקיומו של מעשה בית דין ביחס לכספים שעל
- 30 השבתם הוסכם. אשר לחומרת העבירות, נטען כי התנהלות השבט בגידול דיר
- 31 הכבשים היא פעילות מסורתית השייכת לחברי השבט כולם, כ-200 איש, המנהלים

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 2613-11-18 מדינת ישראל נ' קיעאן ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

משק חי משותף שאינו רווחי, והמנוהל רק מכוח מסורת אבות, ועל כן אין מקום לקבוע כי מדובר בעסק. לחלופין נטען כי המנהל שגה בקביעת המחיר לכבשה או עז, אף שגה בקביעת כמות הכבשים והעזים שנמכרו, כמו כן, לא הובאו בחשבון התשומות ששולמו בגידול דיר הכבשים, כגון ברכישת מזון, מים, תרופות חיסונים ועוד.

דיון והכרעה

18. אקדים ואזכיר כי בהחלטתי זו לא נדון תוקפו של העיקול שהוטל מכוח סעיף 112א לחוק מס ערך מוסף, או בקשות שהוגשו לביטולו. כל אלו ידונו על ידי הערכאה המוסמכת לדון בכך. החלטתי זו מצטמצמת לשאלה האם ככל שייקבע כי העיקול שהוטל על פי סעיף 112א לחוק מס ערך מוסף, ולשאלה האם חרף קיומו של עיקול תקף חייב פקיד השומה להשיב את הכספים בהתאם לפסק הדין (בהינתן העובדה שהעיקול הוטל במועד שבו היה פקיד השומה רשאי עדיין להחזיק בכספים בהתאם להסכמה שקיבלה תוקף של פסק דין).

19. נקודת המוצא שאותה יש להדגיש, היא כי כל סכום שיש לשלם על פי פסק דין, בין אם מדובר בסכום המשולם כפיצוי, בין אם מדובר בסכום המשולם כהשבה, או בכל סכום אחר, בין אם מדובר בסכום שעליו הוסכם, ובין אם מדובר בסכום שנפסק בהכרעת בית המשפט, הינו סכום שניתן לעקלו על ידי נושה צד ג' של הזכאי לסכום המשולם על פי פסק הדין. כפועל יוצא, חרף הסכמה בין הצדדים שלפיה יחזיר פקיד השומה את הסכום שעליו הוסכם לידי המשיב, הסכמה אשר קיבלה כאמור תוקף של פסק דין, רשאי כל צד ג' לעקל את הסכום המוחזק בידי פקיד השומה, כל עוד לא הוחזר הסכום למשיבים (וכל עוד לא חרג פקיד השומה מהמועדים שנקבעו בהסכמה שקיבלה תוקף של פסק דין לגבי מועד החזר). בהתאם להסכמה בין הצדדים רשאי פקיד השומה להחזיק בסכום עד יום 10.6.19, על פי שיטתם של המשיבים עצמם, ולהשיבו לא יאוחר מאותו מועד. כל עוד לא הוחזר הסכום, אין כל מניעה מהטלת עיקול על הסכום, ופקיד השומה מחויב לציית לעיקול שהוטל כדין.

20. השאלה הנשאלת היא האם שונה דינו של המנהל מדין כל צד ג' אחר, האם חל בעניינו השתק שיפוטי בעקבות הסכמת פקיד השומה להחזיר למשיבים את סכומי הכסף שבמחלוקת. כפי שאפרט להלן יש להשיב לשאלה זו בשלילה.

21. עיון בחוקים הרלוונטיים מלמד על כך שלא נוצר בענייננו השתק שיפוטי המקים מחסום בפני המנהל מלקבוע שומות בעניינם של המשיבים, או מלבקש את עיקול

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 2613-11-18 מדינת ישראל נ' קיעאן ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 הכספים. כל חוב אשר נקבע על פי אחד מחוקי המס עומד בפני עצמו, ופעולה בהתאם
2 לאחד מהחוקים אינה יוצרת השתק לעניין פעולה מכוח חוק אחר. רשות מס הפועלת
3 מכוח חוק אחד, הינה רשות שונה ונפרדת מרשות מס הפועלת על פי חוק אחר (גם אם
4 מבחינה מנהלית אותו גורם ממלא את אותם תפקידים). קביעת שומה או חבות מס
5 על פי חוק אחד, אינה יוצרת השתק שיפוטי בפני רשות מס אחרת, ואין כל מניעה
6 מלקבוע שומות על פי חוק מס אחר. המנהל רשאי להוציא שומות על פי חוק מס ערך
7 מוסף, גם אם פקיד השומה הקדים וקבע שומות לשנות המס הרלוונטיות בגין אותה
8 הכנסה, שכן כל חוק מס קובע חבות מס העומדת בפני עצמה.
- 9 22. כך גם לעניין גביית המס. גביית מס בידי רשות מס אחת, אינה משתיקה רשות מס
10 אחרת, הפועלת על פי חוק אחר, מלגבות חוב מס אחר. כך למשל מבהיר **חוק קיזוז**
11 **מסים, התש"ס-1980** (להלן - "**חוק קיזוז מסים**"), בראש ובראשונה את העיקרון
12 שלפיו כל מי שמונה על פי חוק מס אחד כמנהל הוא רשות מס העומדת בפני עצמה,
13 ועל כן חובות מס שנוצרו על פי חוקים נפרדים נגבים בנפרד, ומחייבים מתווה מסוים,
14 הקבוע בחוק, לשם קיזוז המסים. לא זו אף זו. חוק קיזוז מסים אף קובע את העיקרון
15 הבסיסי הרלוונטי לענייננו, שלפיו עצם קיומו של החזר מס על פי חוק אחד, אינו יוצר
16 השתק מפני גביית חוב מס על פי חוק אחר. נהפוך הוא. רשות המס האחרת אינה
17 מושתקת בשל קיומו של החזר מס, והיא רשאית לעקל החזר מס שאותו הייתה רשות
18 מס אחרת חייבת להחזיר לנישום.
- 19 23. מכוח אותו עקרון, אין רשות מס אחת שעיקלה סכומי כסף מכוח דין מחויבת להחזיר
20 את הסכום, ככל שהוטל עיקול על ידי רשות מס אחרת, בהתאם לאחד ה'כללים'
21 שהוקנו לרשות המס בחקיקה הרלוונטית, לשם הבטחת חוב מס.
- 22 24. סעיפים 194 בפקודה ו- 112 בחוק מס ערך מוסף, קובעים הוראה חריגה שנועדה
23 להבטיח את גביית המס "במקרים מיוחדים", ככל שישנו חשש סביר לכך שהמס לא
24 ייגבה, עוד בשלב שבו עדיין שנויה השומה במחלוקת, ובטרם הייתה לשומה סופית,
25 וזאת באמצעות עיקול נכסים, או באמצעות תפיסתם. בסעיפים עצמם לא נקבעה
26 מגבלה הקובעת כי משננקטו הליכים על פי סעיף 194 בפקודה אין לנקוט בהליכים על
27 פי סעיף 112 בחוק מס ערך מוסף, או להיפך, ועל כן אין מניעה שכל אחת מרשויות
28 המס תעשה שימוש בסעיף הקבוע בחוק שמכוחו היא פועלת, במקביל.
- 29 25. המשיבים טענו כי פקיד השומה פעל במכוון ושלא כדין על מנת לסכל את השבת
30 הסכום על פי הוראות פסק הדין. מעבר לכך שטענה זו היא טענה בעלמא, שלא הוכחה
31 ושלא נסמכה על דבר, בהתאם לחוק **לתיקון דיני מיסים (חילופי ידיעות בין רשויות**

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 2613-11-18 מדינת ישראל נ' קיעאן ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 המס'), תשכ"ז-1967, רשאות רשויות המס למסור ידיעות לרשויות מס אחרות, ועל
2 כן אין כל מניעה לכך שפקיד השומה יעביר לידי מנהל מע"מ מידע אודות שומות
3 שנקבעו על ידו.
- 4 26. יש לציין כי בדרך השגרה מוצאות שומות לפי חוקים נפרדים בנפרד, ולא במאוחד,
5 בין היתר נוכח תכניות העבודה והאילוצים השונים העומדים בפני כל רשות. אין
6 מקום לצפות שהמנהל יקבע שומות מכוח חוק מס ערך מוסף בד בבד עם השומות
7 שנקבעו על ידי פקיד השומה, שכן כל חוק מס קובע את ההליך לשם הוצאת השומה,
8 קובע כללים להשגה ולדיון, וכללים להפעלת שיקול הדעת, ועל כן, עצם העובדה
9 שהמידע אודות סכומי הכסף או השומות שקבע פקיד השומה היה בידי המנהל במשך
10 מספר חודשים, אינה מעידה על כך שפקיד השומה פעל בחוסר תום לב, או שקיימת
11 מניעה מהפעלת הסמכות על פי חוק מס ערך מוסף.
- 12 27. מעבר לדרוש אציין כי במהלך הדיון שהתקיים לפני פירט בפני המנהל את הנסיבות
13 שבהן הוצאה השומה והתבקש העיקול, וניתן היה להתרשם כי פעולתו נעשתה
14 במסגרת סמכויותיו, על פי שיקול דעתו, ובמסגרת אילוצי הזמנים (וכוח האדם)
15 שבהם הוא פועל. אמנם היה למנהל מס ערך מוסף מידע אודות הכספים שנתפסו עוד
16 בנובמבר 2018, ואולם, מן הסתם, קביעת שומות למי מהמשיבים לא הייתה המטלה
17 היחידה שעמדה בפני המנהל. ראוי לזכור כי מטרת סעיף 112א בחוק מס ערך מוסף,
18 כמו גם מטרת סעיף 194 בפקודה, היא להקנות למנהל, או לפקיד השומה, לפי העניין,
19 אמצעי להבטחת גביית מס אמת, ואין כל מקום לצמצם את תחולתם כל עוד נעשה
20 בהם שימוש כדין לשם מטרתם.
- 21 28. לא התרשמתי כי פקיד השומה עיכב את החזרת הסכום במזיד או בחוסר תום לב
22 (הדבר אף לא נטען). מלכתחילה הסכימו הצדדים על פרק זמן סביר לביצוע ההחזר,
23 בשים לב לאילוצים טכניים שונים, ולא נקבע כי הסכום יועבר באופן מיידי, קביעה
24 שאינה ניתנת לביצוע. משטרת ישראל העבירה כאמור את הסכום רק ביום 2.6.19,
25 ואולם במקביל להעברת הסכום לידי פקיד השומה לא צוין הקשר בין הסכום לבין
26 המשיבים, וכפי שציין פקיד השומה, גרם הדבר לעיכוב באיתור ההפקדה. העיקול
27 הוטל ביום 6.6.19, ועל כל פנים לא הייתה חריגה מהמועדים הסבירים שנקבעו
28 בהסכמת הצדדים.
- 29 29. מעבר לדרוש אינני מוצאת הצדקה לכך שהסכום העודף, מעבר לסכום שעוקל, הוחזר
30 על ידי פקיד השומה באיחור, ואולם בכל מקרה אין בכך כדי להצדיק את שלילת
31 העיקול.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 2613-11-18 מדינת ישראל נ' קיעאן ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

30. כל עוד לא הוחזרו למשיבים הכספים שנתפסו, ולא הייתה חריגה מהמועדים המוסכמים, אין מקום להטלת מגבלה שאינה קבועה בסעיפי החוק המסמך, גם אם הכספים מוחזקים בידי פקיד השומה, וגם בנסיבות שבהן הביע פקיד השומה את הסכמתו להשבתם.

סיכום

31. המנהל אינו מושתק אפוא מנקיטת פעולות בהתאם לסעיף 112א בחוק מס ערך מוסף, בשל הסכמת פקיד השומה להחזרת הכספים, (החורגים ממילא מסכום השומות שקבע פקיד השומה בשומות החלופיות שהוציא), והוא רשאי להוציא שומות ולבקש עיקולים לשם הבטחת חוב המס, בהתאם להוראות החוק. פקיד השומה חייב מצדו לציית לעיקול שהוטל על פי דין, ולהימנע מלהחזיר את הסכום המעוקל, אף שעל פי פסק הדין זכאי המשיב לכסף, וזאת ככל שמדובר בעיקול תקף, שהוטל על פי דין.

32. אשר על כן אני דוחה את הבקשה.

33. בנסיבות העניין לא מצאתי מקום להשית על המשיבים הוצאות.

ניתנה היום, ג' אלול תשע"ט, 03 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.

יעל ייטב, שופטת